

2008. AASTA PÄRLID TEATRILAVAL

24.01.09

ESTONIA

Richard Wagneri „Tristan ja Isolde”

Esiendus 17. mail Estonias
 Muusikaline juht: Arvo Volmer
 Lavastaja: Neeme Kuningas
 Dirigendid: Arvo Volmer, Jüri Alperden,
 Mihhail Gerts
 Kunstnik: Ervin Õunapuu
 Osades: Peter Svensson, Irmgard
 Vilsmaier, Juuli Lill, Helen Lokuta, Rauno
 Elp, Priit Volmer jt

Aegade suuremaid armastusdraamasid Shakespeare'i „Romeo ja Julia” kõrval.

Tristan peab Isolde liirimaalt Cornwalli oma kuningast onu Markele naiseks tooma, kuid reisil tärkab noorte vahel armastus. Isolde laseb oma ustaval sõbral ja teenijal Brangänel valmistada keelatud kire lunastuseks surmajoo, kuid viimane vahetab selle armuneste vastu. Tristani onu ja Isolde abielluvad, kuid noorte tunded teineteise vastu ei kustu.

Richard Wagner on helilooja, kellest sai tänu julgetele ja vastuolulistele ideedele muusikaajaloo suuremaid reformaatoreid. Tema „Tristan ja Isolde” on suurepärase uue muusikalise draama vormi näide, mis oma voolavuse ja lõputu meloodiapüüdlusega vastandub itaaliapärasele numbrioperile.

Ooperi libreto valmis helilooja enda sulest ning põhineb keldi legendil, olles mõjutatud Schopenhaueri filosoofiast, mille järgi on elu kannatuste jada ning õnn vaid pettekujutelm.

DRAAMATEATER

Eugene O'Neill „Pikk päevatee kaob öösse”

Esiendus 14. juunil Keila-Joa mõisas
 Lavastaja: Merle Karusoo
 Kunstnik: Jaagup Roomet (külalisena)
 Tõlkija: Mati Soomre
 Osades: Ülle Kaljuste, Ain Lutsepp, Tiit
 Sukk ning külalisena Märt Avandi ja Pille
 Lukin

Näidend, mis kahtlemata kuulub psühholoogilise draama maailmaklassikasse. Suur ameerika näitekirjanik maalib ummikusse jooksvatest peresuhetest ning illusioonide koorma all vankuvatest inimestest äärmiselt peene ja sügava, samas pastelse ja tundliku pildi. Kaks armastavat, ent sellest hoolimata teineteisest mööda elanud keskeas inimest ja nende täiskasvanud pojad on silmitsi olukorraga, kus senine eluresept – probleemide salgamine ja enesepettus – enam ei aita. Kuigi elatakse ühise katuse all, ei leita ühist keelt. Oma üksildasse maailma ja enesekaotuse piirile jõudnud Maryt kurnab narkosõltuvus, mehi hävitab alkoholism.

„Pikk päevatee kaob öösse” põhineb suuresti O'Neill enda perekonnaloole. Kunagise kuulsuse mälestusest elav näitlejast isa, narkosõltlasest ema, alkohoolikust vend, süütunne, enesepettus, kunagiste hingetraumade kaja – need on O'Neill autobiograafilised motiivid ja teemad.

LINNATEATER

Oleg ja Vladimir Presnjakovi „Ohvrit mängides”

Esiendus 29. märtsil Linnateatri
 Taevalaval
 Lavastaja: Mart Koldits
 Kunstnik: Iir Hermeliin
 Tõlkija: Martin Algas
 Osades: Priit Võigemast, Aleksander
 Eelmaa, Epp Eespäev, Allan Noormets,
 Rain Simmul, Andres Raag, Mart Toome,
 Piret Kalda jt

„Ohvrit mängides” on vaimukas ja tänapäevaseks trooniline ühiskonnapeegel, mis lahkab üht ürgseimat inimlikku tunnet – hirmu. Peategelane Valja on kõrgharidusega noor mees, kes töötab miilitsas, kehastades kuritegude rekonstruktsioonide ajal ohvrit. Vabal ajal püüab ta omal moel toime tulla elu ebameeldivustega, nagu isa surm, ema suhe onuga ja pettunud armastatu. Valja on hamletlik tegelane, kes küll märkab elu ebaõiglust ja pealiskaudsust ning kannatab selle tõttu, kuid ei suuda ometi tegutsema asuda, et olukorda parandada – vähemalt hetkeni, kui kujutus ja tegelikkus omavahel lõplikult segamini lähevad.

Presnjakovide näidend, mida on edukalt mängitud nii Venemaal kui ka mujal Euroopas ja mille põhjal on vändatud ka film, pakub teravat groteski ja koomiliselt halastamatut sissevaadet nüüdisaegsesse ühiskonda.